

358. Az Úr énnékem hűséges vezérem

Vad Péter Zsigmond

1. Az Úr én-né - kem hű - sé - ges ve - zé - rem,
2. Szent be - szé - dé - nek gyö - nyö - rű - sé - gé - vel,

Fő - pász - to - rom - nak csak ő - tet is - mé - rem;
Ál - dott Lel - ké - nek tit - kos e - re - jé - vel

3

Drá - ga jó - vol - tát el - rej - tem szí - vem - ben,
Sö - tét á - lom - ból hí - ven fe - léb - resz - tett,

Szent ne - vét ál - dom e - gész é - le - tem - ben,
Az én szí - vem - ben oly hi - tet ger - jesz - tett,

5

Mert ke - gyel - mé - ből én ér - de - mem fe - lett
Mely bá - na - tá - ban lel - kem vi - dá - mít - ja,

Sok lel - ki jók - kal en - ge - met kö - rül - vett.
Jó re - mény - ség - gel na - pon - ként ú - jít - ja.

3. Sőt, hogy még inkább érezzem kegyelmét, Várjam bizonytal ígért segedelmét:
Jósággal teljes, édes indulatja Sákramentumit vélem kóstoltatja,
Így édesíti szívemet magához, Hogy erős hittel fussak oltalmához.

4. Csak az szívemnek hozzád óhajtása, Ó, üdvösségnek fakadó forrása:
Ha kegyelmedből már Atyámmá lettél, Végezd el a jót, amit elkezdettél;
Reménységemnek add meg kívánt végét: Az én lelkemnek örök üdvösségét.